

Pakt Prezydencki **kontra Pakt Senacki**

Możliwe sojusze polityczne i ich szanse
w wyborach do Senatu RP w 2027 r.

**DOBRY
RZĄD**
FUNDACJA

+48 720-820-701
kontakt@dobryrzad.pl
www.dobryrzad.pl

Opracowanie:

Monika Gmyrek

Filip Harwas

Krzysztof Stroiński

dr hab. Jarosław Szczepański

mec. Paweł Szut

Michał Turajski

Hubert Przytuła

Fundacja Dobry Rząd, Warszawa 2025 r.

ul. Nowogrodzka 6A lok. 32

00-513 Warszawa

tel. (+48) 720-820-701

e-mail: kontakt@dobryrzad.pl

www.dobryrzad.pl

Spis treści

Wprowadzenie	6
Pakt Senacki (2019): ojciec wszystkich paktów.....	7
Pakt senacki prawicy: droga bardzo daleka i bardzo wyboista.....	7
Pierwsze prognozy szans senackiego paktu prawicy.....	9
Szanse hipotetycznych sojuszków wyborczych Konfederacji w wyborach do Senatu.....	10
Scenariusze wyborcze 2027	11
Brak sojuszków.....	12
Pakt Senacki przeciwko pozostałym ugrupowaniom politycznym	12
<i>Mały Pakt Konserwatywno-Liberalny</i> przeciwko pozostałym ugrupowaniom.....	12
<i>Pakt Konserwatywno-Liberalny</i> przeciwko pozostałym ugrupowaniom.....	12
<i>Pakt Prezydencki</i> przeciwko Paktowi Senackiemu.....	12
<i>Pakt Konserwatywno-Narodowy</i> przeciwko Paktowi Senackiemu	13
<i>Pakt Konserwatywno-Liberalny</i> kontra <i>Mały Pakt Konserwatywno-Narodowy</i>	13
Przedstawienie graficzne	14
Demografia Senatu 2025	23
Doświadczenie polityczne.....	24
Wykształcenie.....	24
Doświadczenie zawodowe.....	25
Podsumowanie.....	25

Wprowadzenie

Rola Senatu bywa lekceważona, głównie ze względu na ograniczenia jego funkcji w procesie ustawodawczym i powszechne przeświadczenie o braku sprawczości. Senat zgodnie z doktryną konstytucyjną ma być izbą zadumy, a w ramach procesu ustawodawczego może on przede wszystkim zgłaszać poprawki do ustaw uchwalonych przez Sejm. Może również uchwalić odrzucenie ustawy, ale w ostatnich latach takie przypadki miały jedynie charakter swoistego „weta zawieszającego”, gdyż uchwała Senatu może być większością bezwzględną odrzucona przez Sejm. Tym samym Sejm, izba niższa, pozostaje „panem procesu ustawodawczego w Polsce”. Senat, marginalizowany przy realizacji funkcji legislacyjnej, ma natomiast istotne zadania, kiedy mowa o funkcji kreacyjnej. Jak ważna jest rola izby wyższej pokazał, w szczególności, proces wyboru Rzecznika Praw Obywatelskich w ubiegłej kadencji parlamentu. Senat zdominowany przez siły paktu senackiego był jęczyciem u wagi w całym procesie, a zdominowany przez Zjednoczoną Prawicę Sejm nie miał swobody we wskazaniu kandydata na urząd. Podobna sytuacja miała miejsce w przypadku obsadzania składu ciał takich jak Krajowa Rada Sądownictwa, Krajowa Rada Prokuratorów czy Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji.

Ordynacja większościowa do Senatu w obrębie jednomandatowych okręgów wyborczych została wprowadzona w Polsce wraz z przyjęciem Kodeksu wyborczego z 2011 r. Zmiana ta, choć pierwotnie uważana za niezbyt doniosłą, istotnie zmieniła dynamikę procesu wyborczego.

Zgodnie z przewidywaniami teorii systemów wyborczych, ordynacja większościowa w warunkach okręgów jednomandatowych sprawiła, że w krótkim czasie wykształcił się swoisty system dwublokowy. Z jednej strony kandydatów zaczęła proponować Zjednoczona Prawica, z drugiej zjednoczona opozycja w ramach paktu senackiego. Od dwóch kadencji system ten wydaje się już ugruntowany.

Wzrost poparcia dla Konfederacji sprawił, że głosy na prawicy zaczęły rozkładać się na dwie partie, co w opisywanej sytuacji wyborczej oznaczać może zmniejszenie szans kandydatów prawicowych na uzyskanie sukcesu w elekcji. Sytuacja ta jest podobna do tych, z jakimi spotykają się wyborcy i partie w innych krajach organizujących proces wyborczy w ramach systemu okręgów jednomandatowych, nawet gdy system ten jest modyfikowany przez tzw. głosowanie alternatywne. Dla przykładu, zarówno w Zjednoczonym Królestwie (gdzie występuje klasyczny system *first past the post*¹) jak w Australii (gdzie występuje system głosu alternatywnego²) doszło do uformowania się bloków wyborczych – w Australii blok prawicowy nazywany jest wprost koalicją. Jest to związane z procesem optymalizacji szans na

---

¹ Mandat obejmuje kandydat, który otrzymał najwięcej głosów w okręgu, wyborca oddaje jeden głos.

² Mandat obejmuje kandydat, który uzyskał bezwzględną większość głosów. Wyborca może wskazać trzech popieranych kandydatów w kolejności odpowiadającej jego preferencjom i jeśli w danym okręgu żaden z kandydatów nie uzyskał bezwzględnej większości głosów, zlicza się je ponownie, eliminując kandydata z najstarszym wynikiem i doliczając głosy jego wyborców do głosów oddanych na innych kandydatów, których wyborcy ci preferowali w dalszej kolejności; w razie potrzeby procedurę powtarza się.

uzyskanie mandatu. Lepiej podzielić się okręgami w ramach bloku ideowego niż oddawać pole skonsolidowanym oponentom politycznym.

Pakt Senacki (2019): ojciec wszystkich paktów

Pakt Senacki, zawarty przed wyborami parlamentarnymi w 2019 roku, powstał wokół Platformy Obywatelskiej (w ramach Koalicji Obywatelskiej) jako odpowiedź opozycji na zwycięstwo Prawa i Sprawiedliwości w 2015 roku. Inicjatywa wywodziła się z pomysłu senatora Marka Borowskiego, który w lutym 2018 roku na łamach „Polityki” zaproponował strategię wystawiania po jednym kandydacie opozycji w każdym jednomandatowym okręgu senackim, by uniknąć rozproszenia głosów. Kluczowy impuls dał apel Lewicy z lipca 2019 roku, skierowany do liderów KO, PSL i innych, podkreślający potrzebę wspólnego frontu. Liderzy Lewicy pisali wówczas: „Cztery lata rządów PiS pokazały, jak niebezpieczne jest oddanie pełni władzy w Sejmie, Senacie i Pałacu Prezydenckim w ręce jednej partii”. Do września 2019 roku uzgodniono podział okręgów: KO wystawiła 73 kandydatów, Koalicja Polska (PSL) – 16, a Lewica – 7. Grzegorz Schetyna, ówczesny lider PO, po wyborach ocenił pakt jako sukces: „Pakt senacki dał zwycięstwo, to wielka lekcja demokracji i polityki. Tylko zintegrowana, współpracująca ze sobą opozycja daje szansę na zwycięstwo wyborcze”. Oczekiwania wobec paktu koncentrowały się na przejęciu większości w Senacie (ostatecznie 51 mandatów dla opozycji), co pozwoliło na wybór Tomasza Grodzkiego na marszałka Senatu

Strategię tę powtórzono przed wyborami parlamentarnymi w 2023 roku, kiedy Koalicja Obywatelska, Trzecia Droga i Lewica odnowiły Pakt Senacki, ponownie koordynowany przez Zygmunta Frankiewicza, prezesa Związku Miast Polskich. Negocjacje rozpoczęły się w lutym 2023 roku. Podział okręgów uzgodniono następująco: KO wystawiła 49 kandydatów, Trzecia Droga – 28 (20 z PSL/Koalicji Polskiej i 8 z Polski 2050), Nowa Lewica – 15, a 8 kandydatów startowało z własnych komitetów. Wynik okazał się jeszcze lepszy niż w 2019 – kandydaci Paktu zdobyli 66 mandatów.

Pakt senacki prawicy: droga bardzo daleka i bardzo wyboista³

Koncepcja sojuszu wyborczego prawicy w wyborach do Senatu zaczęła pojawiać się w debacie publicznej po wyborach w 2023 r. i zyskała na popularności po wyborczym zwycięstwie Karola Nawrockiego, którego kandydatura zjednoczyła elektorat Prawa i Sprawiedliwości, Konfederacji i Konfederacji Korony Polskiej, dając jasny dowód tego, że mimo ideowych sporów, które przybrały na sile w ogniu niedawnej

---

³ Wciąż aktualny komentarz Jana Marii Jackowskiego o perspektywach paktu senackiego prawicy z lipca 2025 r.: *Z tego punktu widzenia [jednomandatowe okręgi wyborcze] ten mechanizm jest jak najbardziej racjonalny, natomiast droga od idei, która została rzucona do jakichś szczegółowych rozmów, uzgodnień i ustaleń, to droga bardzo daleka i bardzo wyboista* (wyowiedź w programie *Neswroom* [wp.pl], 14.07.2025).

kampanii parlamentarnej, wyborcy tych tych ugrupowań są w mocy zmobilizować się przeciwko kandydatowi centrolewicowej koalicji i stworzyć bezwzględną większość.

Latem 2025 r. media zaczęły informować o tym, że pomysł senackiego sojuszu prawicy poważnie rozważa Prawo i Sprawiedliwość, co potwierdzały wypowiedzi polityków partii. Poparcie dla tego pomysłu otwarcie wyraził Ryszard Czarnecki: *Prawicowa opozycja powinna już teraz bardzo intensywnie szukać tego, co ją łączy, a nie tego, co dzieli. Trzeba zacząć przygotowywać się do współpracy, bo to się samo nie robi — polityka nie działa na zasadzie automatyzmu. (...). Przewiduję, że media lewicowo-liberalne i polityczny obóz opozycji będą starały się podzielić prawicę, na przykład grając Konfederacją przeciwko PiS-owi. W moim przekonaniu to właśnie teraz jest czas, by zacząć rozmowy o czymś, co nazwałbym (...) Pakt Senacki Prawicy⁴*; w podobnym tonie wypowiadał się – zaznaczając, że nie jest to oficjalne stanowisko PiS – Michał Dworczyk: *Uważam, że przygotowując się do wyborów parlamentarnych, patrząc, z jaką mamy ordynację w Senacie, warto rozmawiać z wszystkimi siłami w centrum i na prawicy po to, żeby wybrać ludzi, którzy będą startować w najbliższych wyborach do Senatu. Pytany dalej, czy w pakcie senackim prawicy powinno być miejsce dla partii Grzegorza Brauna, Dworczyk dodał, że z każdym politykiem warto rozmawiać; (...) na tym polega polityka⁵.*

Gdy zainteresowanie mediów projektem paktu senackiego prawicy odżyło ponownie jesienią tego roku, politycy obu głównych zainteresowanych nim ugrupowań wciąż komentowali je bardzo ostrożnie, dając opinii publicznej, że jakkolwiek uważają sojusz senacki za *racjonalny*, to jednak mają umiarkowany entuzjazm dla tego rodzaju współpracy.

Entuzjazm ten studzą, obok różnic politycznych, przede wszystkim ograniczone zaufanie (Grzegorz Płaczek: *to będzie musiał być pakt, który nie będzie w żaden sposób krzywdził żadnej partii, która będzie do niego wchodzić. Pytanie, czy w tym wypadku większy od nas klub Prawa i Sprawiedliwości jest w stanie zrozumieć, że wszyscy są równi i wszyscy mają równe mandaty⁶*) i długa historia ostrej rywalizacji, która ostatecznie przerodziła się w otwarte deklaracje wzajemnej niechęci (Stawomir Mentzen odpowiadając na pytanie o perspektywy paktu senackiego: *Jarosław Kaczyński bez przerwy powtarza, że nie chce z nami rozmawiać, obraża nas, kłamie na nasz temat, więc nie wydaje mi się, żebym chciał rozmawiać na temat paktu senackiego z Jarosławem Kaczyńskim⁷*; Jarosław Kaczyński: *Łatwo obliczyć, że gdyby nasza strona [ugrupowania prawicowe] zawarła taki pakt, to on też byłby efektywny i to bardziej niż tamtej strony. I dlatego jest o czym mówić. Natomiast łączenie tego rodzaju propozycji z obraźliwymi wystąpieniami, pokazuje tylko jedną rzecz: że obecność pana Mentzena w polityce jest jednak pewnym nieporozumieniem⁸*).

Wobec tej ostatniej przeszkody ze strony Konfederacji wyszedł pomysł, by patronem ewentualnego sojuszu wyborczego został cieszący się politycznym zaufaniem obu środowisk prezydent Nawrocki.

---

⁴ wypowiedź dla *Do Rzeczy*, 24.06.2025.

⁵ wypowiedź w programie *Tłit* (wp.pl), 14.07.2025.

⁶ wypowiedź w programie *Bez Uników* (Trójka), 24.10.2025.

⁷ wypowiedź w programie *Gość Radia Zet* (Radio Zet), 8.10.2025.

⁸ wypowiedź na konferencji prasowej po konwencji programowej PiS, 8.10.2025.

Otoczenie prezydenta ze zrozumiałych względów zdystansowało się od tej propozycji, ale późniejsze wypowiedzi polityków sugerują, że obie główne siły senackiego paktu prawicy chętnie zaakceptowałyby nieoficjalny polityczny arbitraż Karola Nawrockiego (Jacek Sasin: *Prezydent Nawrocki oczywiście może odegrać rolę integratora polskiej prawicy [...] Prezydent może i powinien podejmować działania, żeby zbudować taką większość przyjazną sobie i swojej linii politycznej*⁹; Przemysław Wipler: *Pan prezydent Karol Nawrocki ma siłę, autorytet i umocowania konstytucyjne, by zbudować jedność na prawicy w wyborach do Senatu*¹⁰).

Przyszłość projektu senackiego sojuszu zapewne wkrótce się rozstrzygnie, ale jak dotąd tkwi w punkcie wyjścia, w którym i PiS, i Konfederacja co do zasady pozostają zgodne co do potrzeby zawiazania sojuszu senackiego (anonimowy poseł PiS cytowany przez wp.pl: *Są u nas zwolennicy takiego pomysłu, bo mimo że rząd Tuska traci poparcie, to Konfederacja rośnie. I to jej kandydaci mogą pokonać kandydatów PiS w wyborach do Senatu. Zatem lepiej się dogadać, niż wzajemnie wyniszczać*; Przemysław Czarnek: *Jak się patrzy na sondaże, jeśli one się nie zmienią specjalnie, albo zmienią się, ale też nie zmienią układu sił na scenie politycznej, to z pewnością optymalne jest stworzenie na prawicy paktu senackiego [...]; jeśli one by się radykalnie nie zmieniły na naszą korzyść, radykalnie, powtarzam, to pakt senacki jest bardzo potrzebny*¹¹; Grzegorz Płaczek: *Wszelkie polityczne kalkulacje i przewidywania pokazują, że jeśli prawica się nie zjednoczy, nie odbijemy Senatu. Jednym z pomysłów [...] jest to, żebyśmy zjednoczyli się w ramach jednego projektu i spróbowali Senat odbić*¹².) – ale z drugiej strony PiS nadal podkreśla własną zdolność zbudowania samodzielnej większości parlamentarnej i skupienie na tym właśnie celu, a Konfederacja zaznacza swoją autonomię i równy dystans wobec obu dominujących sił politycznych (Przemysław Wipler: *Jesteśmy jak ta polityczna piękna panna na wydaniu i faktycznie możemy bardzo elastycznie decydować, z kim będziemy współpracować za dwa lata, jeżeli będziemy komukolwiek potrzebni matematycznie do rządzenia – a wiele wskazuje na to, że będziemy. [...] To jest sytuacja, której nie przekreśli ani nie zmieni taktyczny sojusz [z PiS], jeżeli chodzi o listy wyborcze do Senatu*¹³).

Łatwo obliczyć, że byłby efektywny. Pierwsze prognozy szans senackiego paktu prawicy

Za wypowiedziami polityków w mediach zaczęły pojawiać się wyniki symulacji, w których próbowano zweryfikować, czy trudne porozumienie prawicy w sprawie sojuszu senackiego rzeczywiście daje widoki na odbicie Senatu z rąk centrolewicy.

---

⁹ wypowiedź w programie *Sygnaty Dnia* (Jedynka), 9.10.2025.

¹⁰ wypowiedź w programie *Rozmowa Wikły* (wPolsce24), 28.10.2025.

¹¹ wypowiedź dla TV Echo24, 21.10.2025.

¹² wypowiedź w programie *Bez Uników* (Trójka), 24.10.2025.

¹³ wypowiedź w programie *Romowa Piaseckiego* (TVN24), 20.10.2025.

W połowie października Ogólnopolska Grupa Badawcza opublikowała prognozę, zgodnie z którą sojusz prawicy mógłby zdobyć senacką większość, uzyskując 54 mandaty przy 46 mandatach przypadających kandydatom Paktu Senackiego.

Niedługo później pojawiła się mniej optymistyczna symulacja Marcina Palade, zgodnie z którą senacki sojusz PiS i Konfederacji zdobyłby 41 mandatów w senacie i dopiero szerszy pakt PiS-u, Konfederacji i Konfederacji Korony Polskiej mógłby liczyć na minimalną większość (51 senatorów).

Piękna panna na wydaniu. Szanse hipotetycznych sojuszków wyborczych Konfederacji w wyborach do Senatu

Fundacja Dobry Rząd opracowała symulację wyników wyborczych hipotetycznych *paktów senackich* z możliwym udziałem Konfederacji, której wyniki przedstawia niniejszy raport.

Symulacja została przeprowadzona przy wykorzystaniu danych pochodzących PKW i prezentujących stan poparcia dla poszczególnych kandydatów na urząd prezydenta w wyborach 2025 roku. Przyjęto, że wybory z pierwszej tury są ostatnim niesondażowym pomiarem poparcia politycznego dla przedstawicieli partii politycznych, które mogą znaleźć się w Senacie po wyborach 2027 roku.

Dane wyborcze zostały zmodyfikowane o średnie sondażowe, tak by uwzględnić dynamikę zmiany poparcia. Dane sondażowe nie były przy tym traktowane jako punkt wyjścia, a jedynie współczynnik uwzględniany przy ocenie szans na zwycięstwo w poszczególnych okręgach. Symulacje prowadzone w wariantach sojuszków senackich uwzględniały zjawisko braku zupełnej addytywności poparcia – w przypadku szerokich koalicji polityczne 1+1 zazwyczaj równa się mniej niż 2. Starając się zwiększyć trafność prognozy wyborczej i opartych o nią ostrożnych szacunków wyników, przyjęto współczynnik modyfikujący w dół poparcie kandydatów reprezentujących *pakty senackie*.

Raport przedstawia wyniki symulacji dla dziewięciu alternatywnych scenariuszów. W dwóch pierwszych rozważamy przypadek, w którym wszystkie siły polityczne wystawiają kandydatów do Senatu osobno, oraz przypadek, w którym po raz kolejny powstaje Pakt Senacki sił centrolewicowych przeciwko kandydatom partii prawicowych wystawiających kandydatów osobno.

Kolejne scenariusze zakładają powstanie sojuszków wyborczych z udziałem Konfederacji, przy czym rozważamy sojusze, które zidentyfikowaliśmy jako politycznie prawdopodobne, abstrahując od emocjonalnych wypowiedzi formułowanych w kampaniach wyborczych – oprócz szeroko omawianego *paktu prezydenckiego* (PiS-Konfederacja), rozważamy również sojusz PiS, Konfederacji i Konfederacji Korony Polskiej oraz sojusze Konfederacji z KO i Konfederacji z KO i PSL.

Scenariusze wyborcze

2027

Scenariusz 0:

Brak sojuszków

Scenariusz, w którym wszystkie grupowania wystawiłyby we wszystkich okręgach własnych kandydatów do Senatu.

Scenariusz 1:

Pakt Senacki przeciwko pozostałym ugrupowaniom politycznym

W tym wariantcie zakłada się *revival* Paktu Senackiego z 2023 roku, obejmującego KO, PSL i Polska 2050, Lewicę i partię Razem.

Scenariusz 2:

Mały Pakt Konserwatywno-Liberalny przeciwko pozostałym ugrupowaniom

Ten scenariusz zakłada hipotetyczny sojusz między Koalicją Obywatelską a Konfederacją, który dalej nazywamy konsekwentnie *Małym Paktem Konserwatywno-Liberalnym*.

Mocne strony i szanse sojuszu: częściowa zbieżność konserwatywno-liberalnych postulatów programowych, wizerunkowy potencjał pragmatycznego paktu o nieagresji przeciwko PiS.

Słabości i zagrożenia sojuszu: kluczowe różnice światopoglądowe (UE, aborcja, mniejszości seksualne, polityka historyczna), silny wzajemny negatywny elektorat (dla wyborców KO Konfederacja to skrajna prawica, dla wyborców Konfederacji KO to rdzeń skompromitowanego duopolu), wysokie ryzyko demobilizacji obu baz i narracji o zdradzie ideałów

Scenariusz 3:

Pakt Konserwatywno-Liberalny przeciwko pozostałym ugrupowaniom

Ten scenariusz zakłada hipotetyczny sojusz między Koalicją Obywatelską, Konfederacją i PSL, który dalej nazywamy konsekwentnie *Paktem Konserwatywno-Liberalnym*.

Mocne strony i szanse sojuszu: PSL jako wizerunkowy bufor łagodzący wizerunek sojuszu wśród części negatywnego elektoratu KO i Konfederacji, częściowa zbieżność konserwatywno-liberalnych postulatów programowych, komplementarne zasięgi terytorialne elektoratów (starszy elektorat w większych miastach – KO, starszy elektorat na wsi i w małych miastach – PSL, młodszy elektorat – Konfederacja).

Słabości i zagrożenia sojuszu: kluczowe różnice światopoglądowe (UE, Zielony Ład, subsydiowanie rolnictwa, polityka socjalna), silny wzajemny negatywny elektorat (dla wyborców KO Konfederacja to skrajna prawica, dla wyborców Konfederacji KO to rdzeń skompromitowanego duopolu).

Scenariusz 4-5:

Pakt Prezydencki przeciwko Paktowi Senackiemu

Te scenariusze zakładają rywalizację dotychczasowego Paktu Senackiego (w scenariuszu 4: w dotychczasowym składzie, w scenariuszu 5: w składzie pomniejszonym o partię Razem – który dalej

konsekwentnie nazywamy *Małym Paktem Senackim*) z sojuszem PiS i Konfederacji, który dalej nazywamy konsekwentnie *Paktem Prezydenckim*.

Mocne strony i szanse sojuszu: częściowa zbieżność konserwatywnych i eurosceptycznych postulatów programowych, komplementarne profile elektoratów (starszy elektorat PiS, młodszy elektorat Konfederacji), potencjał mobilizacyjny narracji o konieczności obrony wspólnych wartości.

Słabości i zagrożenia sojuszu: wzajemny negatywny elektorat (dla wyborców Konfederacji PiS to rdzeń skompromitowanego duopolu), napięcia między etatystycznym programem PiS i liberalnym programem Konfederacji, ryzyko demobilizacji elektoratu Konfederacji i narracji o zdradzie ideałów, obawy władz Konfederacji o nielojalność większego partnera.

Scenariusz 6-7:

Pakt Konserwatywno-Narodowy przeciwko Paktowi Senackiemu

Te scenariusze zakładają rywalizację dotychczasowego Paktu Senackiego (w scenariuszu 6: w dotychczasowym składzie, w scenariuszu 7: w składzie pomniejszonym o partię Razem) z sojuszem PiS, Konfederacji i Konfederacji Korony Polskiej, który dalej nazywamy konsekwentnie *Paktem Konserwatywno-Narodowym*.

Mocne strony i szanse sojuszu: częściowa zbieżność konserwatywnych, narodowych i eurosceptycznych postulatów programowych, komplementarne profile elektoratów (starszy socjalno-konserwatywny elektorat PiS, młodszy wolnorynkowy i antysystemowy elektorat Konfederacji, elektorat tożsamościowy KKP), silny potencjał mobilizacyjny narracji o konieczności wspólnej obrony tradycyjnych wartości.

Słabości i zagrożenia sojuszu: wzajemny negatywny elektorat, znaczny negatywny elektorat KKP stanowiący łatwą pożywkę dla narracji rywali o popieraniu ekstremizmów, napięcia między etatystycznym programem PiS i liberalnym programem Konfederacji, napięcia wobec prozachodniego kursu PiS i izolacjonistycznej postawy KKP.

Scenariusz 8:

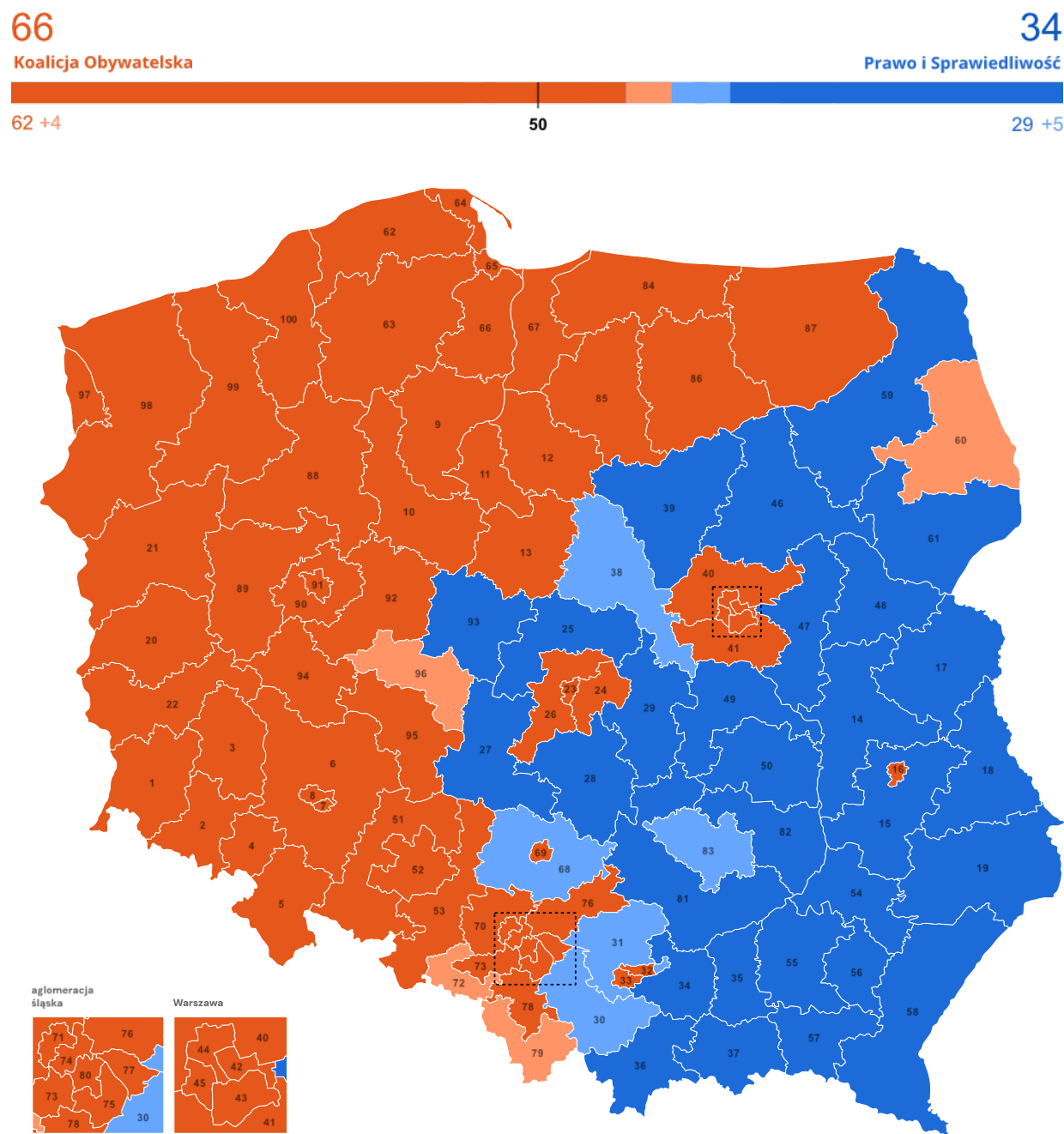
Pakt Konserwatywno-Liberalny kontra Mały Pakt Konserwatywno-Narodowy

Ten scenariusz zakłada rywalizację *Paktu Konserwatywno-Liberalnego* (sojusz KO, Konfederacji i PSL) z sojuszem senackim PiS i KKP.

Scenariusz 0:

Brak sojuszów

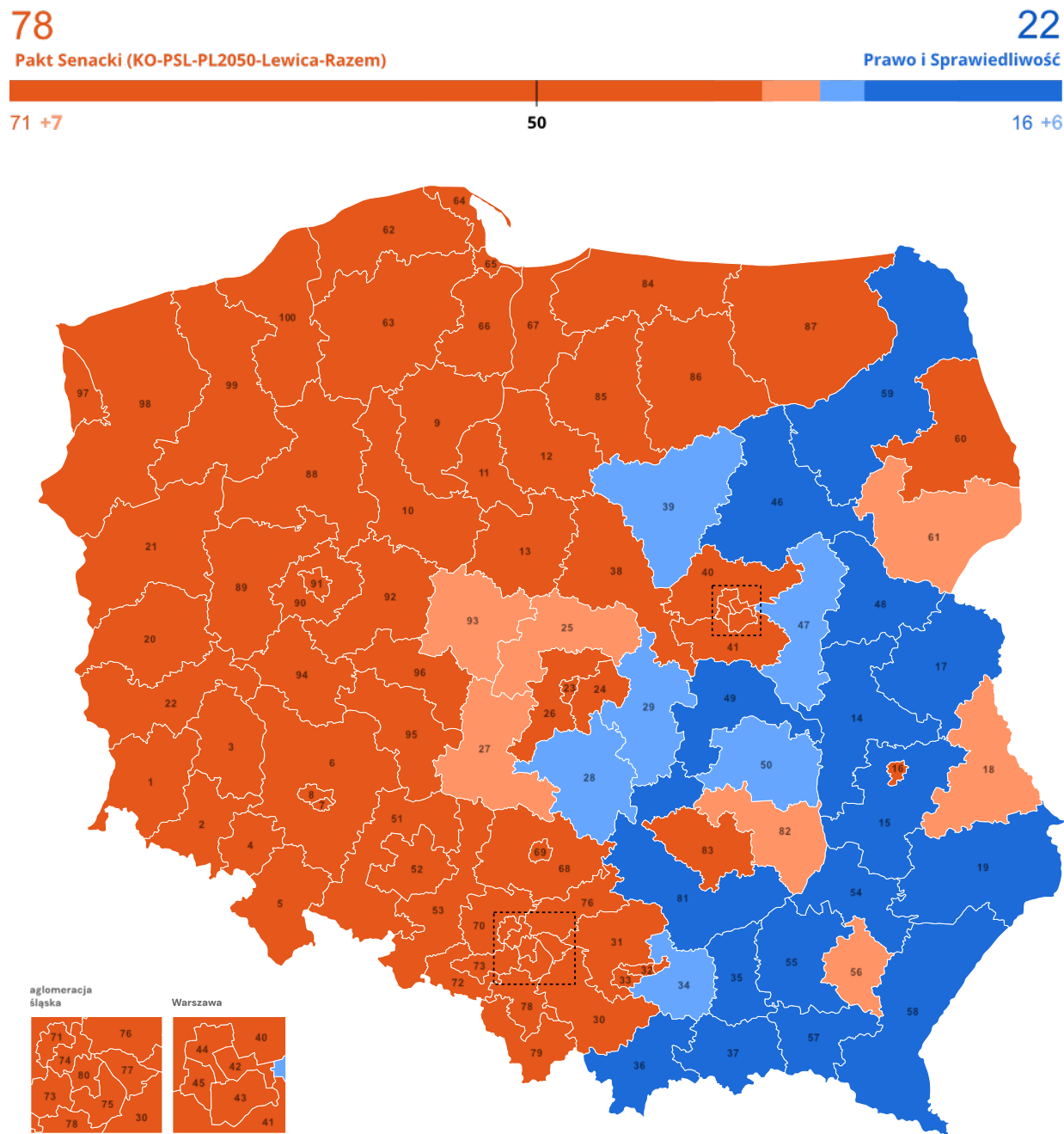
KO uzyskuje 62 pewne mandaty, PiS — 29 pewnych mandatów. Z 9 okręgów, w których wynik wyborów nie jest pewny w 4 nieznacznie wygrywa kandydat KO, w 5 — kandydat PiS, co ogółem daje KO 66 mandatów, a PiS 34 mandatów w Senacie.

Scenariusz 1:

Pakt Senacki przeciwko pozostałym ugrupowaniom politycznym

Pakt Senacki uzyskuje 71 pewnych mandatów, PiS — 16 pewnych mandatów. Z 13 okręgów, w których wynik wyborów nie jest pewny w 7 nieznacznie wygrywa kandydat Paktu, w 6 — kandydat PiS, co ogółem daje Paktowi Senackiemu 78 mandatów, a PiS 22 mandaty w Senacie.

Scenariusz 2:

Mały Pakt Konserwatywno-Liberalny przeciwko pozostałym ugrupowaniom

Mały Pakt Konserwatywno-Liberalny uzyskuje 72 mandatów pewnych i prawdopodobnie dodatkowe 12 mandatów w okręgach niepewnych, co łącznie daje mu 84 mandaty. PiS uzyskuje 7 mandatów pewnych i prawdopodobnie 9 w okręgach niepewnych, osiągając ogółem 16 mandatów.

84

Mały Pakt Konserwatywno-Liberalny (KO-Konfederacja)

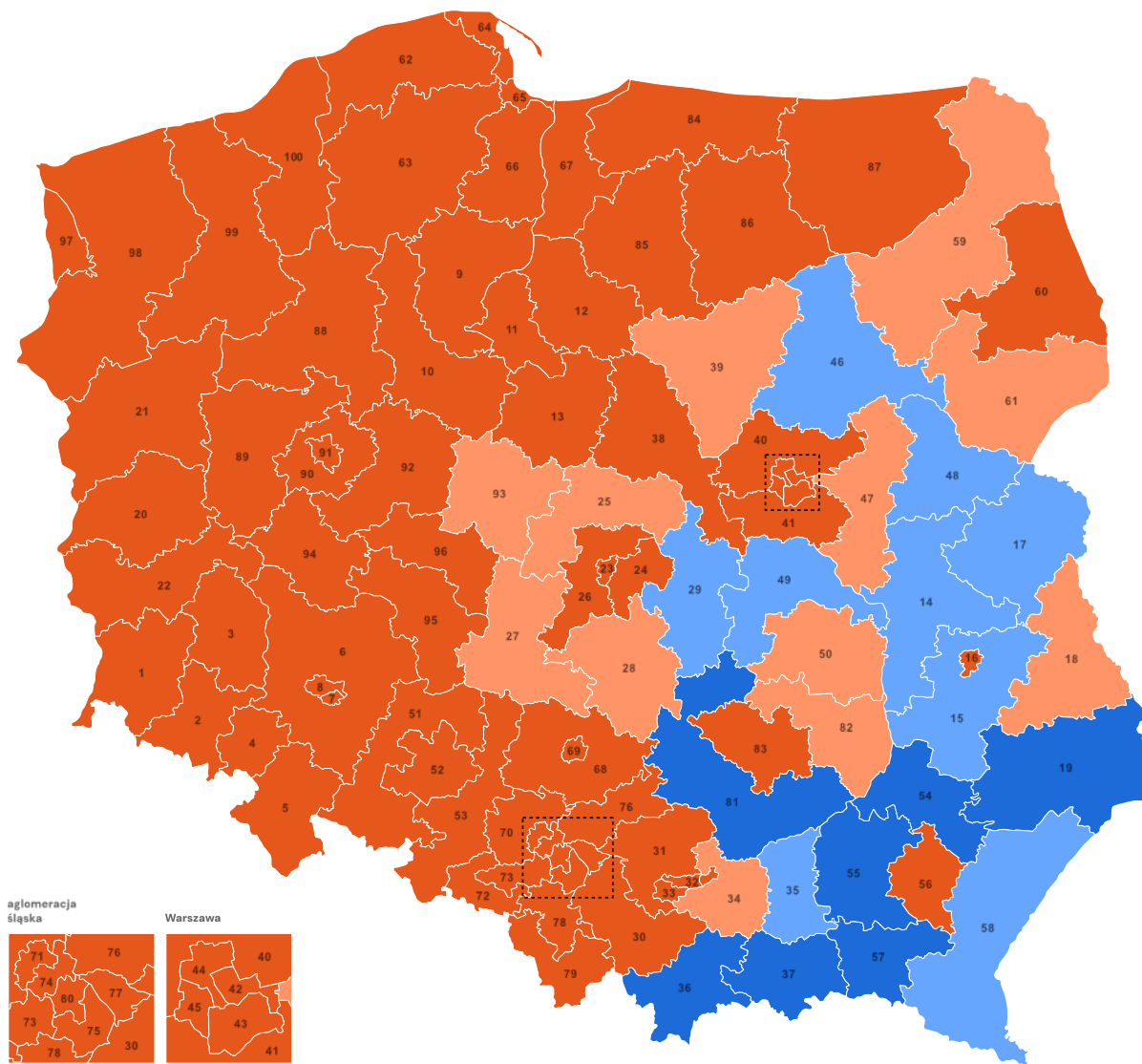
16

Prawo i Sprawiedliwość

72 +12

50

7 +9

Scenariusz 3:

Pakt Konserwatywno-Liberalny przeciwko pozostałym ugrupowaniom

Pakt Konserwatywno-Liberalny uzyskuje 80 mandatów pewnych i prawdopodobnie dodatkowo 6 mandatów w okręgach niepewnych, co łącznie daje mu 86 mandatów. PiS uzyskuje 4 mandatów pewnych i prawdopodobnie 10 w okręgach niepewnych, osiągając ogółem 14 mandatów.

86

Pakt Konserwatywno-Liberalny (KO-PSL-Konfederacja)

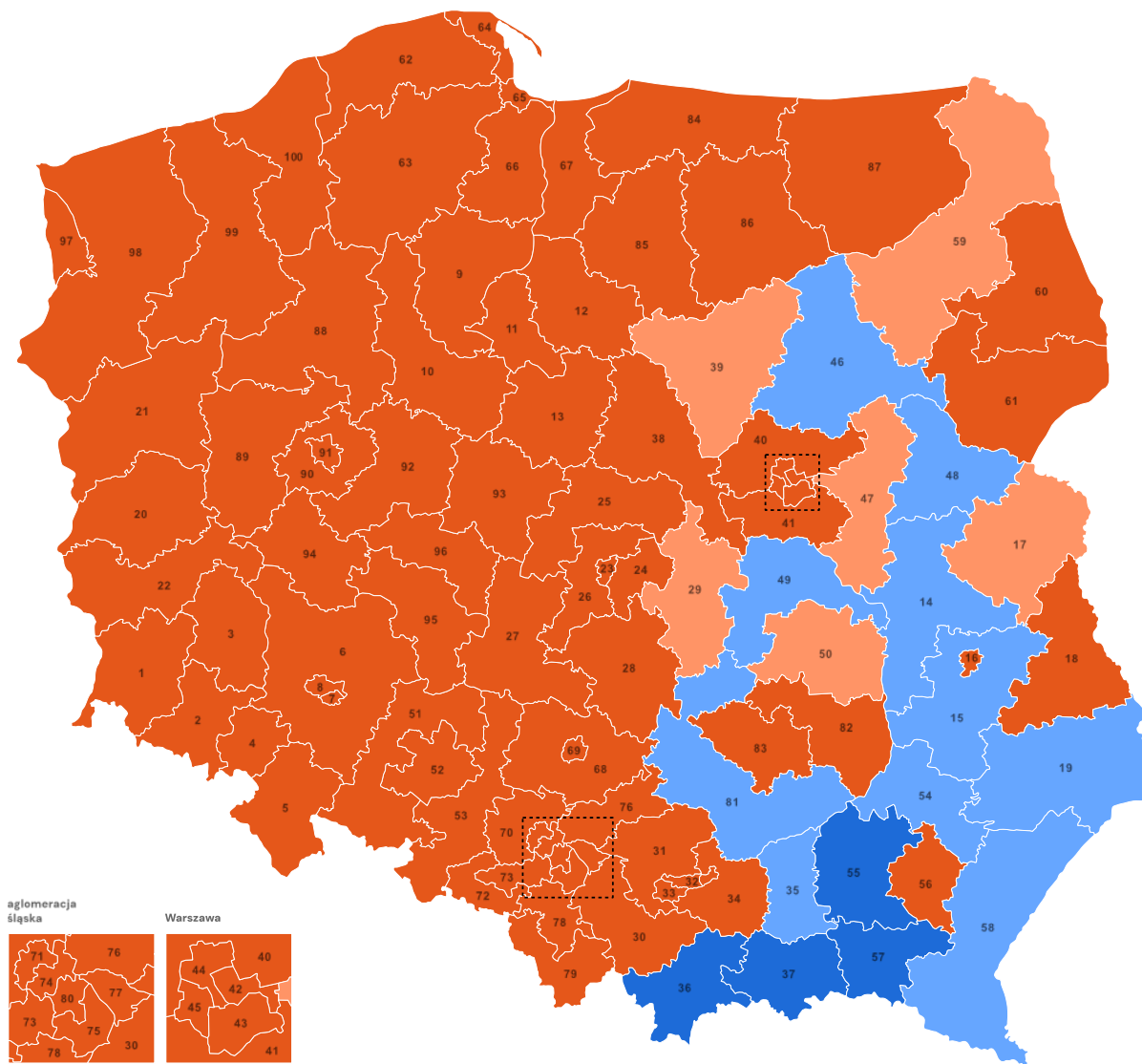
14

Prawo i Sprawiedliwość

80 +6

50

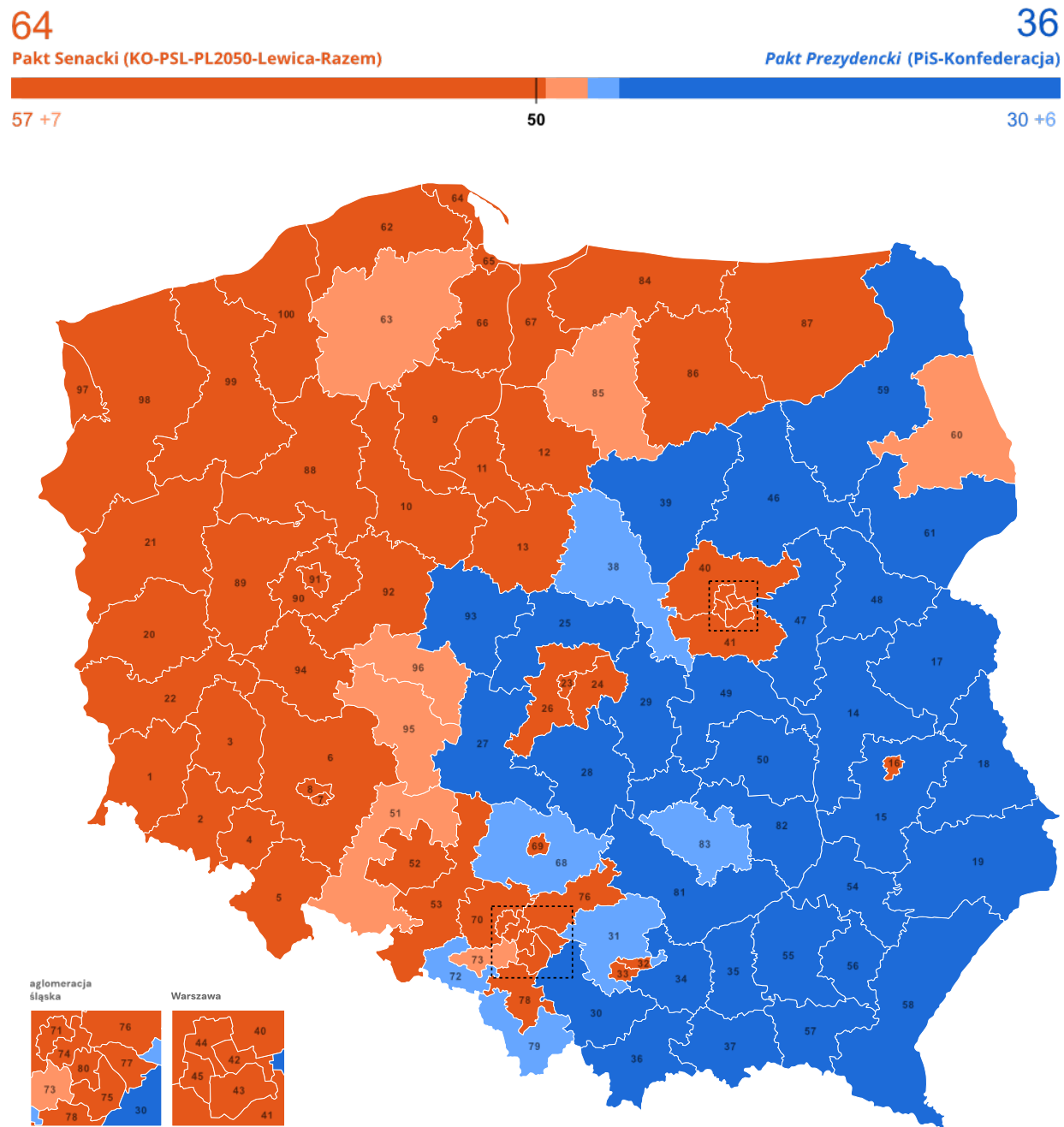
4 +10

Scenariusz 4:

Pakt Prezydencki przeciwko Paktowi Senackiemu

Pakt Senacki uzyskuje 57 mandatów pewnych i prawdopodobnie dodatkowo 7 mandatów w okręgach niepewnych, co łącznie daje mu 64 mandaty; Pakt Prezydencki uzyskuje 30 mandatów pewnych i prawdopodobnie 6 w okręgach niepewnych, osiągając ogółem 36 mandatów.

Scenariusz 5:

Pakt Prezydencki przeciwko Małemu Paktowi Senackiemu

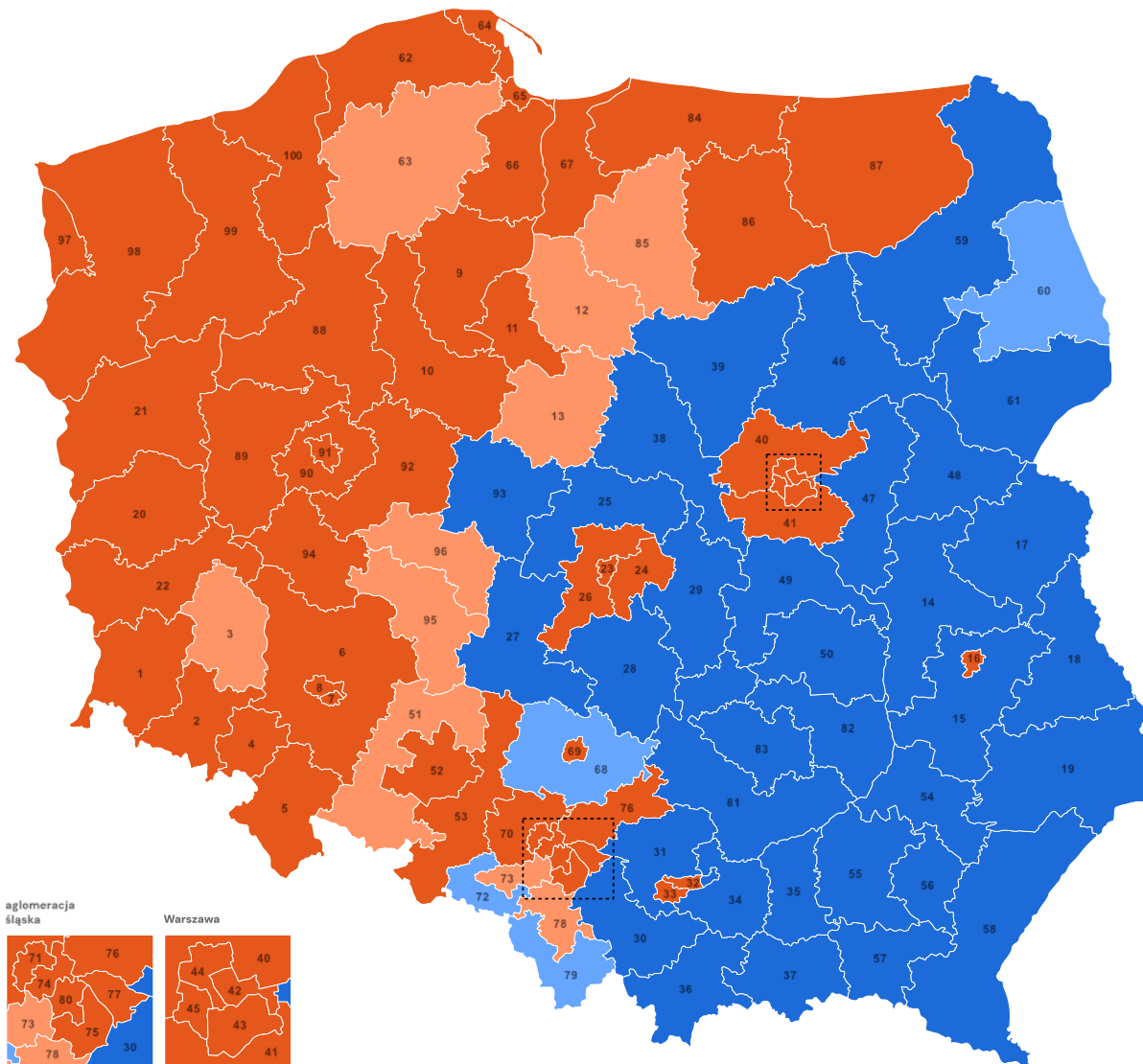
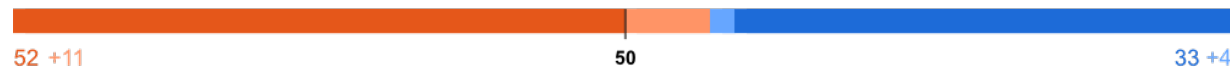
Mały Pakt Senacki uzyskuje 52 mandaty pewne i prawdopodobnie dodatkowe 11 mandatów w okręgach niepewnych, co łącznie daje mu 63 mandaty; *Pakt Prezydencki* uzyskuje 33 mandaty pewne i prawdopodobnie 4 w okręgach niepewnych, osiągając ogółem również 37 mandatów.

63

Mały Pakt Senacki (KO-PSL-PL2050-Lewica)

37

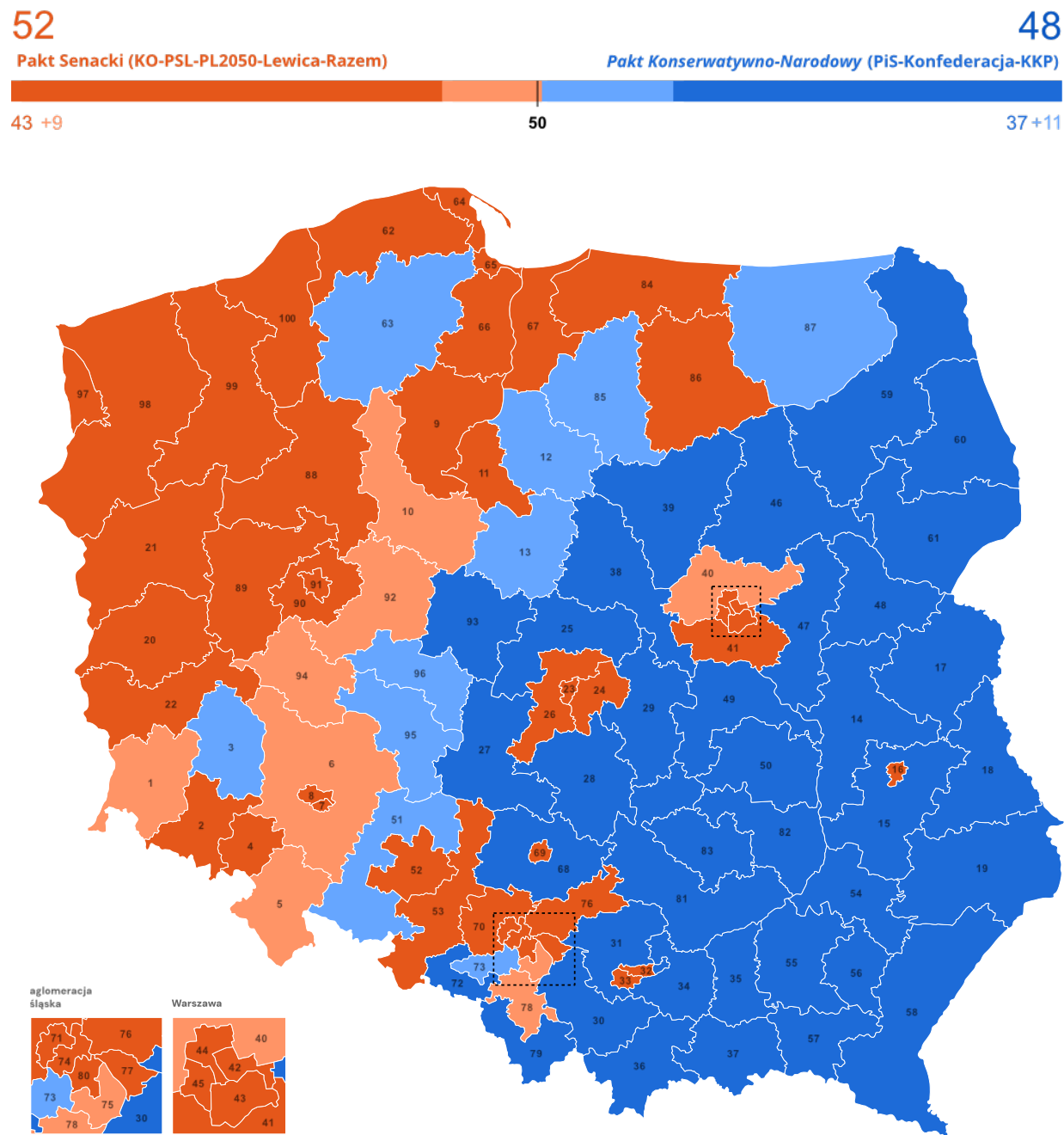
Pakt Prezydencki (PiS-Konfederacja)

Scenariusz 6:

Pakt Konserwatywno-Narodowy przeciwko Paktowi Senackiemu

Pakt Senacki uzyskuje 43 mandaty pewne i prawdopodobnie dodatkowo 9 mandatów w okręgach niepewnych, co łącznie daje mu 52 mandaty; *Pakt Konserwatywno-Narodowy* uzyskuje 37 mandatów pewnych i prawdopodobnie 11 w okręgach niepewnych, osiągając ogółem 48 mandatów.

Scenariusz 7:

Pakt Konserwatywno-Narodowy przeciwko Małemu Paktowi Senackiemu

Mały Pakt Senacki uzyskuje 38 mandatów pewnych i prawdopodobnie dodatkowo 9 mandatów w okręgach niepewnych, co łącznie daje mu 47 mandatów; Pakt Konserwatywno-Narodowy uzyskuje 44 mandaty pewne i prawdopodobnie 9 w okręgach niepewnych, osiągając ogółem 53 mandaty.

47

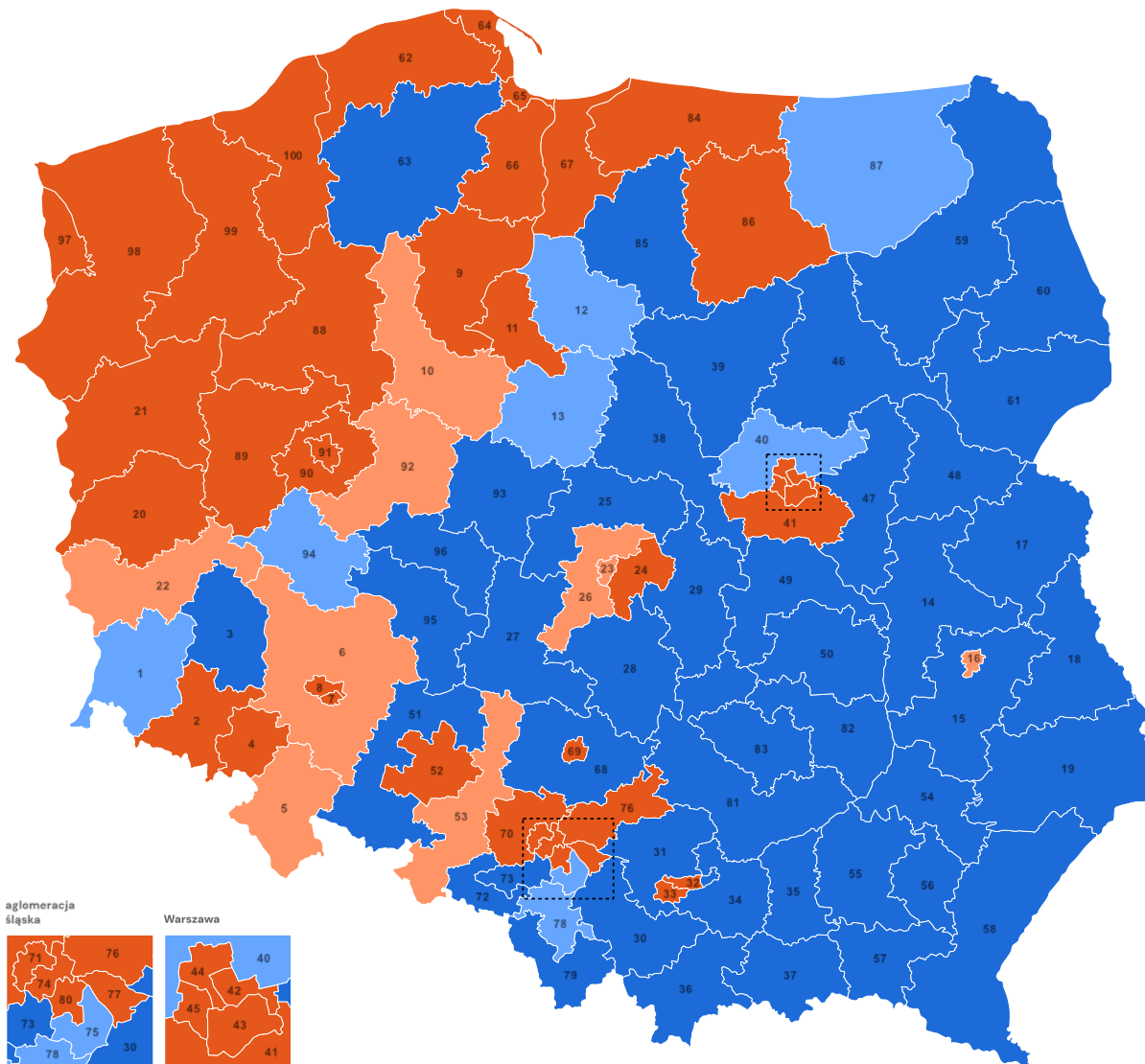
Mały Pakt Senacki (KO-PSL-PL2050-Lewica)

38+9

53

Pakt Konserwatywno-Narodowy (PiS-Konfederacja-KKP)

44+9

Demografia Senatu

2025

Doświadczenie polityczne

Tabela 1 – Doświadczenie parlamentarne

KOMITET	Doświadczenie — parlament (kadencje)				
	Debiutant	1	2	3	4+
<i>KO</i>	5	12	4	5	19
<i>Trzecia Droga</i>	5	3	0	1	4
<i>PiS</i>	4	2	7	8	13
<i>Lewica</i>	4	4	2	0	0
SENAT	18	21	13	14	36

Źródło: opracowanie własne

Tabela 2 – Doświadczenie Senackie

KOMITET	Doświadczenie — Senat (kadencje)				
	Debiutant	1	2	3	4+
<i>KO</i>	20	15	5	3	2
<i>Trzecia Droga</i>	5	5	1	2	0
<i>PiS</i>	5	5	8	8	8
<i>Lewica</i>	8	2	0	0	0
SENAT	38	27	14	13	10

Źródło: opracowanie własne

Wykształcenie

W Senacie dominują senatorowie z wykształceniem wyższym. Jedynie trzech senatorów posiada wykształcenie średnie (komitety *KO* i *PiS*). Żaden senator nie posiada wykształcenia gimnazjalnego czy podstawowego.

Doświadczenie zawodowe

Tabela 3 – Rodzaj doświadczenia

Komitet	Prawnicze	Administracja	Przedsiębiorcy	Humanistyczne	Spoleczne	Inżynier	Nauczyciele akademicy	Lekarskie	Nauczyciel	Rolnik	Wojskowe	Inne
KO	6	6	1	10	6	6	3	4	3	1	0	1
Trzecia Droga	3	0	0	1	3	2	1	0	0	2	1	0
PiS	4	5	0	2	4	3	4	4	1	9	0	0
Lewica	3	2	0	2	3	1	0	1	0	0	0	0
Senat	16	13	1	15	16	12	8	9	4	12	1	1

Źródło: opracowanie własne

Podsumowanie

Senat w obecnym składzie może być określany jako izba zadumy, izba wyższa, czy zgodnie z antycznym źródłostwem (*senex*) radą starszych. Określenia te są prawdziwe nie tylko ze względu na wyższy cenzus wieku dla uzyskania biernego prawa wyborczego, ale również ze względu na to, że w Senacie zasiadają osoby co do zasady dużym doświadczeniem parlamentarnym (82%), wykształceniem wyższym (97%) oraz istotnym doświadczeniem zawodowym. W tym ostatnim zakresie dominują przedstawiciele zawodów prawniczych (16%) oraz społecznych - w tym ekonomii (16%). Istnieje również liczna grupa osób z doświadczeniem w administracji i specjalistów (nauczyciele akademicy, lekarze, inżynierowie i rolnicy).

Senat jest zróżnicowany co do doświadczenia swoich członków. Senatorowie są wybrani w sposób zapewniający szeroką reprezentację zawodów wysoko wyspecjalizowanych z różnych branż. Nie bez znaczenia jest również to, że zdecydowana większość Senatorów posiada wcześniejsze doświadczenie parlamentarne. Pozwala to usprawnić procedury oraz lepiej odnaleźć się w specyficznym zawodzie polityka.

Tabela 4 – Dane zbiorcze Senat

Doświadczenie parlamentarne				
Debiutanci	1 kadencja	2 kadencje	3 kadencje	4 i więcej kadencji
18	21	13	14	36
Doświadczenie senackie				
Debiutanci	1 kadencja	2 kadencje	3 kadencje	4 i więcej kadencji
38	27	14	13	10

Wykształcenie	
Podstawowe	0
Średnie	3
Wyższe	99
Doświadczenie pozaparlamentarne	
Prawnicze	16
Spoteczne	16
Humanistyczne	16
Administracyjne	13
Inżynieryjne	12
Rolnicze	12
Lekarskie	9
Akademickie	8
Pedagogiczne	4
Wojskowe	1
Inne	2

Źródło: opracowanie własne

Tabela 5 – Dane zbiorcze KO

Doświadczenie parlamentarne				
Debiutanci	1 kadencja	2 kadencje	3 kadencje	4 i więcej kadencji
5	12	4	5	19
Doświadczenie senackie				
Debiutanci	1 kadencja	2 kadencje	3 kadencje	4 i więcej kadencji
20	15	5	3	2
Wykształcenie				
Podstawowe	0			
Średnie	1			
Wyższe	44			
Doświadczenie pozaparlamentarne				
Prawnicze	6			
Spoteczne	6			
Humanistyczne	10			
Administracyjne	6			
Inżynieryjne	6			
Rolnicze	1			
Lekarskie	4			
Akademickie	3			
Pedagogiczne	3			
Wojskowe	0			

Inne	2
------	---

Źródło: opracowanie własne

Tabela 6 – Dane zbiorcze PIS

Doświadczenie parlamentarne				
Debiutanci	1 kadencja	2 kadencje	3 kadencje	4 i więcej kadencji
4	2	7	8	13
Doświadczenie senackie				
Debiutanci	1 kadencja	2 kadencje	3 kadencje	4 i więcej kadencji
5	5	8	8	8
Wykształcenie				
Podstawowe		0		
Średnie		2		
Wyższe		32		
Doświadczenie pozaparlamentarne				
Prawnicze		4		
Społeczne		4		
Humanistyczne		2		
Administracyjne		6		
Inżynieryjne		5		
Rolnicze		9		
Lekarskie		4		
Akademickie		4		
Pedagogiczne		1		
Wojskowe		0		
Inne		0		

Źródło: opracowanie własne

Tabela 7 – Dane zbiorcze TD

Doświadczenie parlamentarne				
Debiutanci	1 kadencja	2 kadencje	3 kadencje	4 i więcej kadencji
5	3	0	1	4
Doświadczenie senackie				
Debiutanci	1 kadencja	2 kadencje	3 kadencje	4 i więcej kadencji
5	5	1	2	0
Wykształcenie				
Podstawowe		0		
Średnie		0		
Wyższe		13		

Doświadczenie pozaparlamentarne	
Prawnicze	3
Spoleczne	3
Humanistyczne	1
Administracyjne	0
Inżynieryjne	2
Rolnicze	2
Lekarskie	0
Akademickie	1
Pedagogiczne	0
Wojskowe	1
Inne	0

Źródło: opracowanie własne

Tabela 8 – Dane zbiorcze Lewica

Doświadczenie parlamentarne				
Debiutanci	1 kadencja	2 kadencje	3 kadencje	4 i więcej kadencji
4	4	2	0	0
Doświadczenie senackie				
Debiutanci	1 kadencja	2 kadencje	3 kadencje	4 i więcej kadencji
8	2	0	0	0
Wykształcenie				
Podstawowe	0			
Średnie	0			
Wyższe	10			
Doświadczenie pozaparlamentarne				
Prawnicze	1			
Spoleczne	3			
Humanistyczne	2			
Administracyjne	2			
Inżynieryjne	1			
Rolnicze	0			
Lekarskie	1			
Akademickie	0			
Pedagogiczne	0			
Wojskowe	0			
Inne	0			

Źródło: opracowanie własne